כמאן כר' עקיבא דמקיש שלשה לשנים. פ"ה ר' עקיבא מקיש שלשה לשנים עד שיזומו שניהם לה שלשה על שיזומו כו' וה"מ לפסול להזימן ואע"פ דר"ש קאמר להך מילתא התם לחילו ר' עקיבא מקישינהו להכי מה שנים נמנא אחד מהן קרוב או פסול עדותן בטלה ומיהו אית ליה נמי דר"ש ומוסיף הוא ונקשה לפי' דה"ל למינקט הכא דר"ש היא דאמר הכי בהדיא ועוד דבתר הכי קאמר הלא כר"ע אלא כמאן וי"ש לפרש דה"ק דקאמר עד שיזומו שלשתן היינו כשכוונו עדותן אבל אמר מיני יודע בגמנא אחד מהם מכוש קרוב או פסול דמי דלרבי שמעון מתקיים העדות בשאר ולר"ע עדותן בטלה והיינו דקאמר כר"ע והשתא ניחא דקאמר בתריה הלא כר' עקיבא אלא כר"ש:

ח) **שזה יודע בעיבורו של חדש.**

קשה ומה לילו דייקינן בהני סהדי דתלוייהו ידעי בעיבורו של חדש והוי עדות מוכחת ואין ניכוס וניחוש דהכי קאמר ויקטליה מספיקא דהכ"ג פרכינן בפ"ק דפסחים (דף יג: ושם) לאביי דאמר לדברי ר' יהודה חדש טועה אני שעה וי"ל דשפיר דייקינן כיון דשיילינן בחזה יום ומכווינים ליום אחד ש"מ זה ידע בעיבורו של חודש וזה לא ידע ומש תאמר היכי דייק מהכא בריש גן סורר (לקמן דף סט.) דבדיני נפשות חוזלינן בתר רובא דרובא לחיובי טעו בעיבורא דילמא שאני הכא דכוונו שניהם ליום אחד וי"ל ומש"ה לא חוזלינן בתר רובא ס"ל כחזר ומגיד דאפי' דקאמרי אחד כך להרי כאן וכאחרן מידי דהוה אאחד אומר בשלשה ואחד אומר בשנים בחדש ואחד אומר בשלשה עדותן בטלה ואחד אומר בשנים בחדש ואחד אומר בשלשה עדותן בטלה והיינו דקאמר הכא בשלשה אחד אומר בשנים ואחד אומר בשלשה עדותן בטלה ואחד אומר בשנים בחדש